

vedtaget med 38 Stemmer. Havde det været vedtaget med en absolut Majoritet, vilde jeg ikke have været med til at stille dette Ændringsforslag; men det forekommer mig, at en Afstemning over et Forslag af dette Omfang, der kun er sat ind i Loven m d 38 mod et lidt mindre Antal af det tilstedeværende Stemmetail, er fuldt berettiget. Selve Forslaget skal jeg ikke nærmere opholde mig ved, jeg har for mit Vedkommende erkjendt, at det er et B. til det A. ifjor; men jeg erkjender paa ingen Maade Betimeligheden af dette Forslag. Jeg erkjender heller ikke det Hensigtsmæssige i at afgjøre dette Spørgsmaal paa Tillægsbevillingen, og det er i disse to Henseender, at jeg maa ønske at forbeholde Fremtiden Afgjørelsen af den Sag, som her foreligger i Ændringsforslaget. Det er for det Første et Spørgsmaal, hvorvidt man, naar man har prøvet Theatrets nuværende Stilling noget, vil blive derved. Det er Et. Men selv om man bliver derved, er det af Betydning med Hensyn til Theatrets økonomiske Drift og den Interesse, Theaterbestyrelsen kunde have af at holde saa gode økonomiske Resultater som muligt, at der i Budgettet stadig mindes om, hvilke Forpligtelser Theatret har ligeoverfor Sorø Akademi; men denne Forpligtelse bliver ikke paapeget i det aarlige Budget, naar man stryger Theatrets Forpligtelse til Uddrag og Rente af den hidtilværende Gjæld. Jeg kan ikke anse det for at være betimeligt og heller ikke for at være hensigtsmæssigt at afgjøre det paa Tillægsbevillingsloven, uden at jeg dog skal opholde Thinget med at udtale mig derom; thi jeg antager, at de ærede Medlemmer ere fra 2den Behandling saa nøje inde i Sagen, at de vide, hvad de i den Henseende ville gjøre. — Jeg har nu motiveret, hvorfor jeg og den Del af Flertallet, der ere mine nærmeste politiske Meningsfæller, have været med til at deltage i dette Forslag om, at den vedtagne Bevilling skulde udgaa.

Scavenius: Som det vil ses, har et større Mindretal ikke kunnet tiltræde dette Forslag om at udstemme den Bevilling, som blev indsat her iforgaars ved Sagens 2den Behandling. Det har ganske vist undret os, at man fra den Side, hvorfra det er sket, har villet bringe Forslaget frem, idet den ærede Ordfører og de, som ellers følge ham, jo almindeligvis ere meget imod, at man ved 3die Behandling af Finantsloven forandrer, hvad der er vedtaget ved 2den Behandling, og det har saameget mere undret os, som vi ikke kunne anerkjende, at det ved 2den Behandling Vedtagne har noget større Omfang. Den nuværende Stilling er jo nemlig denne, at Theatrets Budget opføres i Sinien paa Finantsloven, og at derunder ogsaa opføres dets Forpligtelse til Forrentning og Afbetaling paa Gjælden til Sorø Akademi, en Forpligtelse, som Statskassen altsaa

maa opfylde; men det, som er sket ved 2den Behandling, er da kun dette, at man een Gang for alle udbetaler til Sorø Akademi den skyldige Sum, istedetfor at afbetale den gjennem aarlige Læstid til Theatret med 45,000 Kr. Det er det Hele, der er Spørgsmaal om i Forholdet mellem Theatret, Sorø Akademi og Statskassen. Hertil kommer, at man ved at give Bevillingen kommer bort fra en ufugtbar Strid, som har forfulgt os aarevis, og som det nu, efter at Theatret er sat i den Stilling, som det blev bestemt, at det skulde staa i ved Finantslovens Behandling ifjor, maa synes at være uden rigtig god Mening at fortsætte længere; det er jo kun en Strid om Ord og intet Andet. Naar endelig, til Slutning, man ved at udbetale af Statskassen til Sorø Akademi disse 1,270,000 Kr. saa maaske tillige eller rettere sikkert tillige vil bevirke noget meget Nyttigt for en stor Del af vore Medborgere, som haardt kunne trænge til Laanemæssens Forgøelse i forestaaende Termin, saa forekommer det mig høist urimeligt, om Thinget vilde forandre den Beslutning; det for to Dage siden har taget.

Th. Nielsen: Det undrer mig ikke, at den ærede Ordfører i Forbindelse med sine Meningsfæller har opstillet Spørgsmaalet paany; thi naar Forskjellen i Stemmetail ikke var større, end den var, og der var saa Mange fraværende, er det ganske naturligt, at man paany saar Sagen til Overvejelse, og det er heller ikke noget Uørt. Jeg maa ogsaa erkjende, at den ærede Ordfører ikke gjorde noget stort Nummer ud af Sagen, hvad der viselig heller ikke kan gjøres, thi det er aldeles uegentligt, at der kan tales om Theatrets Gjæld. Theatret er jo nemlig ikke mere en selvstændig Institution, og man kunde ligesaa godt tale om Postvesenets og Fernbanesvesenets Gjæld; men naar det er saa, ser jeg ikke, hvorfor man, da man fuldtud erkjender og maa erkjende, at Theatret er blevet en Statsanstalt — jeg veed ikke, om maaske Enkelte tænke paa at komme bort derafra, jeg for mit Vedkommende tænker ikke deraf — skal vedblive at beholde dette Omvøb. Jeg skal forøvrigt heller ikke gjøre noget stort Nummer ud af Sagen, thi det er jo kun en PosteringsSag og intet Andet; men saa meget er klart, at vi ved denne Postering, saaledes som allerede fremhævet ved 2den Behandling, dels give Sorø Akademi tilbage, hvad det kan gjøre Krav paa — og det har jo aldrig været Meningen, at det skulde miste Noget, thi hvorfor ellers lade det beholde Renterne, og det kan jo saa meget mindre have været Meningen, som denne Anstalt i flere Forgjeninger end mange andre gjøre Nytte for Oplysningsværket — dels gjør Kapitalen mere nyttig, idet den laanes ud til mindre Landeieendomsbesiddere istedetfor at blive liggende i Statskassen eller staa i Nationalbanken. Det har virkelig ikke været mig muligt at se anderledes paa